

LBRIS

We know
books

Valentin Nicolau
CRAPĂ LEMNUL
RIDICĂ^{ȘI} PIATRA

Ediția a II-a, adăugită

NEMIRA

pe când noaptea începuse
să se lase păcălită de dimineață
iar umbra să-și poarte întunericul
pe când șoapta se ridica încet din tăcere
și răsăreau vlăstari nevinovați de măr
pe atunci în rai ploua

Ieri am discutat cu doi pești
de dimineață am ascultat
necazurile unui vultur
Adineauri urcând
muntele mi-a împărtășit dorința
Încerc să te înțeleg

un pescăruș s-a înecat
și marea-i poartă doliul în privire
valul plânge la țarm
aerul ciuntit de-un zbor
cuprinde noaptea după umeri

dar colo
în oraș
nimeni nu știe
nimeni nu știe
că suntem mai surzi cu-n țipăt

Să înghesum cuvintele în tăcere
privirile să le adunăm într-o liniște
să auzim doar cum planetele
își ceartă sateliții
martori la nunta
valului cu țărnul să fim
Din când în când să ascundem dimineața
sperând că poate nu vom mai fi găsiți

dă-mi sânii
culcă-mă pe sprânceană
ceartă-mi cuvintele cu tăcere
închide pleoapa să fie noapte
și uită cum e să ai mâini

nu fi decât îmbrățișare

Credeți-mă
am zărit
fața nevăzută a Lunii
m-am scaldat
în aceeași apă a râului de munte
am mirosit
floare veșnic înflorită
Credeți-mă
înțeleg vântul
întotdeauna
am dreptate
știi de ce plouă
Deci nu mă credeți

Credeți-mă doar că am încercat

Sus pe acoperiș
e cineva care aruncă cu pietre
spărgând geamurile vecinilor
Pe acoperișul casei de vizavi
careva aruncă cu pietre
și-mi sparge geamurile
Sus pe acoperișuri
câte cineva aruncă cu pietre
spărgând geamuri
iar în spatele fiecărui geam spart
e cineva care știe
că de sus
se aruncă cu pietre